

Poezija iz koje se život uči (Iz recenzije Ive Mije Andrića)

Pjesnik Anto Stanić svoj literarni svijet ne gradi na unaprijed zadanim spisateljskim projektima i gabaritima, već sukladno duhovnoj potrebi da život učini ljepšim i, u svakom pogledu, zanimljivijim. Zato njegova poezija ne prati, nužno aktualne književne smjerove, niti je žanrovski primjerena određenoj čitalačkoj grupaciji. Stanić piše ono, kako bi narod rekao, što mu na duši leži i što mu opsjeda vječito razigrane misli. Tako se u njegovim knjigama na susjednim stranicama nalaze pjesme i za djecu i odrasle, za čitatelje koji poeziju vole i razumiju, a li i za one koji su tek zakoračili u tajne pismenosti. To je u određenom smislu njihova primarna vrijednost, jer svima pružaju jednaku mogućnost da u knjigama tragaju za onim što im odgovara i što ih duhovno uzdiže i prosvjetljuje.

Ivo Mijo Andrić